

הכפיר שייצא מן הכפור

הסוד נשמר בקפדנות - לא בפני הערבים, אלא בפני האמריקאים

שבה בשעה שישראל רוכשת מהם את סודותיהם הצבאיים, היא שומרת מפניהם את סודותיה הצבאיים שלה. שיקול שני שהכתוב להסתיי מפני האמריקאים לא יזו רמת פיתוח הגיע ייצורו של מטוסי הקרב הישראלי, היה שיי קול פוליטי. ישראל לוחצת על ארצות הברית להתחייב לספק לה מטוסי קרב של הדור החדש - אלה שישלטו בשמיים בשנות השמונים. לפי הפירסומים בערי תונות הזרה מעוניינת ישראל ברכישת ה-15 החדש.

ברגע בו היה מסתבר לאמריקאים שישראל מסוגלת ליצור בעצמה מטוסי קרב המתקרב בתכונותיו למטוסים שהיא מביקשת לרכוש בארה"ב, היתה יורדת איכות הלחץ שישראל יכולה להפעיל על ארה"ב בנושא זה. זוהי אולי הסיבה לכך, שגם כאשר הוצג הכפיר השבוע לעיני העור, הם הירבו מציגו להדגיש בהבלטה, שי הוא אינו מהווה בשום אופן תחליף לי-15 וכי הוא שייך לדור המטוסים הנור כתי ולא לדור העתידי.

למרות זאת היה חיסרון בולט בטיי עון זה, מבחינתם של האמריקאים. כי מדינה המסוגלת לפתח ולייצר מטוס ביי רמת הכפיר, אינה קופאת על שמריה. אין

לותיו ומהות מערכות הנשק והמערכות האחרות המותקנות בו, אינה ידועה להם עד עצם היום הזה. כמה ממערכות אלה הם פיתוח של מערכות אמריקאיות, בתור כן כאלה שפותחו וייצרו בארצות הברית והצגתו החיצונית.

הבעייה העיקרית היתה ארצות הברית. עד לשבועות האחרונים היתה ארצות הברית ידידה ובת ברית. היא היוותה את הארסנל של ישראל. בלחץ ישראל נאלץ

היה זה אחר הסודות המדוברים ביי תר של מדינת ישראל, בעיתונות הי עולם לא פסקה לעסוק ולדוש בו. ויחד עם זאת, היה זה סוד שמור ביותר.

כאשר ערב יוסי העצמאות הוסר הלוט מעל מטוס הכפיר, מטוס הקרב מתוצרת ישראל, לא היתה ההפתעה מעצם קיומו של המטוס. מאז 1969 הופיעו בעקבות פירסומים בעיתונות הבינלאומית, ובמיוחד בעיתונות התעופה המיקצועית, שבישרו על כך שישראל עוסקת בפיתוח מטוס קרב מתוצרת עצמית לפי הדגם של ה-5 מיראז', אותו מטוס צרפתי שהנשיא דה גול הטיל אמבארגו על מישלוחו לישראל עם פרוץ מלחמת ששת הימים. אחרי מילי חמת יוסי הכיפורים התרבו הידיעות שהציי גו את המטוס הישראלי כעבודה מוגמרת. כמה מהן ציינו גם כי המטוס, המכונה ברק, השתתף כבר באופן פעיל בקרבות האוויר במלחמה.

אזרחי ישראל, המתורגלים כבר על הי עיקרון שבנושאים מסוימים הם יכולים לשאוב יותר מידע מעיתונות חוץ על ה מתרחש במדינה, מאשר מהעיתונות המ קומית, יכלו לחוש כי אין מדובר הפעם בניחושים וסברות כרס.

אולם למרות הפירסומים ומעט הנתו נים שפורסמו פה ושם, במיוחד בשבועון התעופה האמריקאי המהימן אווישן וויק, אפף מסך של עירפול ומיסתורין את מטוס הקרב מתוצרת ישראל. היה זה אולי אחד המקרים הבודדים שסוד ביטחוני שמור ביותר היה נחלתו של חוג אנשים מצומ צם ביותר. היו סיבות רבות וטובות לשי מור את דבר ייצורו של המטוס, שלא לדבר על תכונותיו ואיפיוניו. מאחורי מסך של סודיות, סיבות אלה היו עדיין תקפות גם כאשר הועלתה לראשונה ההצעה לה שוף את דבר קיומו של הכפיר לעיני העולם בצורה פומבית ורישמית. החשש העיקרי לא היה דווקא מפני חשיפתו של המטוס בסני מדינות ערב, אויבותיה הי פוטנציאליות של ישראל. היה זה יותר חשש מידידים.

II כפיר
leo iuvenis.
כן נקרא בעודו צעיר, כשיצא מכלל נור ולכלל אריה לא בא;

לפי הזמנה מפורטת של חיל-האוויר הישי ראלי. היתה סיבה מוצדקת לחשוש שהאמרי קאים, כפי שאומנם קרה, יתרעמו על שהתעשייה האווירית הישראלית פיתחה מערכות המבוססות על מערכות אמרי קאיות. הם יכלו גם להתמרמר על כך

הפנטאגון לספק לה כמה ממערכות הנשק החדשות והסודיות ביותר, בהן כמה שלא נמסרו לשום ידידה אחרת של ארצות הברית. באותה שעה לא שותפו מומחי הפנטא גון בסוד ייצורו של הכפיר. עובדת קיומו היתה ודאי ידועה להם, אך טיבו, סגו

הישמר

מהידידים

ל ידתו של מטוסי קרב, העולה על פסי הייצור, אינה יכולה להישאר בגדר סוד לאורך זמן. כיוון שייעודו של מטוס הוא לטוס, ולעשות זאת במרחב האווירי הפתוח, לא ניתן לשמור אותו בהאני גרים. זאת הסיבה שלא רק מדינות חופי שיות כמו ארצות הברית, אלא גם מדי נות המקפידות על שמירת סודותיהן, כמו ברית המועצות, מפרסמות ברבים את היי שגיהן החדשים בתחום זה. אולם פיר סומו הפומבי של מטוס חדש, ואף הצגתו ברבים, עדיין אינן חושפות את סודותיו. סודות אלה טמונים בתכונותיו של הי מטוס, כושר ביצועיו, המערכות החדיי שות הנכללות בו והחומרים מהם הוא בנוי. את אלה לא ניתן לגלות אך ורק מראיית המטוס. לשם גילוי פרטים אלה יש לבדוק את המטוס עצמו, תוך גיי תוח קרבי.

ואף על-פי-כך היו כרוכות, לגבי יש ראל, בעיות עדינות וסבוכות ביותר, גם בעצם התכרה על קיומו של הכפיר

בפה פעור: פרס ורבין עוקבים אחרי ביצועי ה"כפיר"